

1952 658 000 kr., hvoraf ca. 386 000 kr. endnu resterer pr. 1. januar 1953. Af de endnu resterende beløb hidrører ca. 73 000 kr. fra bankens engagementer på Færøerne, hvoraf 58 000 kr. hidrører fra et engagement, hvor det pantsatte fartøj senere har været til tvangsauktion, men er afhændet på en sådan måde, at fiskeribanken bliver holdt skadesløs. Ingen af de øvrige restancer i denne gruppe, ca. 15 000 kr., vedrører nødlidende engagementer. Endvidere hidrører ca. 86 000 kr. af restancerne fra et engagement vedrørende finansiering af fiskeri ved Grønland. Angående dette engagement er af Københavns byret under 18. december 1952 afsagt dom, hvorefter låntagerne er pligtige at betale ca. 240 000 kr. (restgæld + renter inklusive nævnte restancebeløb) + omkostninger til fiskeribanken. Under 23. december 1952 er indgået a conto 21 000 kr. Restgælden forventes endvidere nedbragt betydeligt ved realisation af nogle til sikkerhed for lånet pantsatte fiskegarn. Sagen står herefter på forhandling med debitorerne om forslag til den derefter resterende gælds afvikling, og der må formentlig regnes med et i forhold til engagementets størrelse ikke ubetydeligt tab. Udover de fornævnte to beløb på ca. 73 000 kr. og ca. 86 000 kr. figurerer blandt restancerne ca. 211 000 kr. vedrørende et engagement med et københavnerfirma, der havde fået bevilget et lån på 1 mill. kr. til ombygning og indretning af et fartøj til transport af frossen fisk fra Grønland til Italien. Denne påtænkte fisketransport måtte imidlertid opgives på grund af ændrede afsætningsforhold for fisk i Italien. Fiskeribanken så sig nødsaget til at opsiges det bevilgede lån til indfrielse med en passende frist, da skibet ikke kunne finde anvendelse efter sit oprindelige formål, men blev indsat på køleskibstransporter i oversøiske farvande, hvor det senere gentagne gange blev udsat for forskellige uheld og havarier. På grund af store reparationsudgifter efter havarier, udredelse af erstatninger m. v. er firmaet gået konkurs. Boet har solgt skibet for ca. 300 000 dollars, der forventes at give fuld dækning for fiskeribankens tilgodehavende, som var sikret ved 1. prioritet i skibet. Langt den væsentligste del af salgssummen for skibet er indgået til boet og er foreløbig deponeret i skifteretten, idet dens anvendelse til betaling af kreditorer afventer udfaldet af retssager mellem boet og de forskellige interesserede assuranceselskaber, mellem hvilke der er divergerende opfattelser af de pågældende havariers natur, ligesom selve skibets sødygtighed bestrides fra kaskoassurandørens side.

Som nævnt i fiskeribankens egen beretning stillede statskassen i begyndelsen af 1952 et beløb på 2 mill. kr. til rådighed til udlån til vanskeligt stillede fiskere til anskaffelse af redskaber. Lånene, der ikke måtte overstige 1 800 kr., fik banken overdraget at bevilge og udbetale for statskassens regning, hvorefter de udstedte gældsbeviser straks blev overgivet til finansministeriet til opbevaring og administration dér og således ikke kommer til udtryk i fiskeribankens regnskab. I løbet af året 1952—53 er der disponeret over det til dette formål bevilgede beløb.

Reservefonden er i årets løb forøget fra 419 700 kr. til 491 800 kr. og udgør nu, som nævnt i regnskabsberetningen, ca. 3,8 pct. af fiskeribankens egne udlån.

7. Regnskabet vedrørende lån til bygningsstandsættelses- og varmeisoleringsarbejder I (jfr. lov nr. 567/1940 m. fl. love) for 1951—52.

Den i tilslutning til regnskabet foretagne opgørelse af de indbetalte reserve- og administrationsfondsbidrag og det udredede administrationsvederlag til hypotekbanken viser et underskud på ca. 307 000 kr., hvilket beløb administrationen af disse lån altså hidtil har kostet staten.